

A FORDULAT

hálót fon a hév
döngő és sikító álmat
mostanában nem örülök meg
már kora reggel
hagyom inkább a világot, bár
tudom, a síromat ásom
és jajongva ömlök a folyóba
minden perc, mégis
ha a boldogság nem ilyen lenne
nem ez
amiről gyakran biztosítanom kell
magam, hogy valami ilyesmi
az élet, akkor ez a kiscica is
hiába nyivákolna
mellesleg, de azért mégis

FLASH

hiányzott a nő fülcimpájából
egy darab, láttam belőle
a panellakást, a konyháját, ahol lakott
még azt is, hogy onnan már
végeképp nincs hova mennie
képzeletben elköszöntem és
láttam, ahogy végső csinosításul
még megigazítja a terítőt
a fényalbumot az asztalon

82 NAGYCSÜTÖRTÖK

elhal a repülőgépmoraj, ahogy
elszáll a haragom is, pedig elaludtunk
elbóbiskoltunk, nem voltunk itt
nem figyeltünk, vagyis
magára hagytuk
most minden elcsúszik, rossz ízű lesz
szájíz és szuvasság, a megmagyarázhatatlan
bizonyos rossz, ami ólálkodik sunyin és precízen
észveszejtő a romlott hús némasága
a megadás és a szájalom, s nem
mindegy megtisztulunk-e
a fájdalomtól, a feszítettségtől
vagy csak a rozsdá marja
a kárhozott időt

igen, mindenki elintézi valahogy
ez nem okvetlenül hülyeség
de ő az elején sem könnyelműsködött
észrevehetően, most mégis úgy érezzük
hiába minden magyarázkodás
erre még nem találtak ki valami
jó, védekező formulát, akár mint
a rasszizmusra, egyszerűen ki kell
kérni magunknak, okvetlenül
azzal a különös szeretettel

de mégis, talán tényleg elmúltak
azok az idők
s minden abban az értelemben van
ahogy egyféle jelentések lesznek
és ismételt hasonlatok
a szervátültetés sem vezet semmire
eljutunk arra a pontra
mikor magunk döntünk sorsunk felett
s riasztó, összeszart pofával
ódázunk el minden döntést